

Az előkerült leletanyag alapján (terra sigillata, római kori építési törmelék) a szürke réteg alatti rétegsor már biztosan római kori. Felületben sajnos egyik réteget sem vizsgálhattuk, mivel a Duna emelkedő vízszintje miatt meg kellett szakítani a munkát.

T. LÁNG ORSOLYA

60. Budapest, III. Polgár utca 8–10.

Ró

2006. június 1. és augusztus 16. között megelőző feltárást végeztünk a 18059 hrsz. telken a volt dohánygyár, majd Budapesti Rádiótechnikai Gyár udvarán. A beruházó az ipari műemlékként nyilvántartott épületegyüttes homlokzati architektúrájának alapvető megtartásával irodaház létesítését tervezte mélygarázzsal kibővítve; ehhez kapcsolódóan vált szükségessé a régészeti munka közel 700 m²-en.

Feltártuk a Kr. u. 2–3. századi legiotábor egyik legénységi kaszárnyájának kisebb részletét a hozzá tartozó centurio-lakrész néhány helyiségével, a kaszárnyákat Ny-ról határoló többperiódusú út egy szakaszát, szélein vízelvezető csatornákkal és alapfalakkal, valamint kb. 20 m hosszan dokumentálhattuk a via sagularis Ny-i szélén futó É–D irányú vízgyűjtő csatornát. Az ásatás során előkerült gazdag leletanyag közül is kiemelkedik egy mészkőből faragott, életnagyságú női szoborfej.

ANDERKÓ KRISZTIÁN – BESZÉDES JÓZSEF

61. Budapest, III. Pusztakúti út

(Hrsz.: 65814, 65815, 65817/3)

B, LT

2006. augusztus 21. és szeptember 1. között beruházást megelőzően próbaszondázást végeztünk a területen. A telkek részben az egykori bánya alsó részére estek, ahol az 1950-es évek feltárásai során több népvándorlás kori temetkezés került elő. E telkektől K-re a Forrásliget lakópark területén 2000-ben több késő bronzkori (urnamezős) objektumot tártunk fel. A telkek DK-i részén egy É–D-i irányú 15×4 m-es kutatóárkot nyitottunk. A felszíntől számított fél méterig húzódozó kevert feltöltés alatt termelt humuszos réteget találtunk, amelyből újkori és néhány korongolt kelta kerámiatöredék került elő szórvány leletként. A mélyítés során a leletanyag egyre fogyott, és csupán elvétve találtunk egy-egy apró, kézzel formált, talán az urnamezős kultúrába sorolható kerámiatöredéket.

A mélyítést a szonda É-i és D-i felében folytattuk tovább, de régészeti jelenség nyomára továbbra sem leltünk. Majd a megnyitott felület K-i falának mélyítését folytattuk, 1,5 m szélességben, ahol egy DNY–ÉK-i árok feltárta rajzolódott ki. Az árkot két szondával átvágtuk az É-i és D-i részén, de leletanyag továbbra sem került elő, így annak korát nem tudtuk megállapítani. A szondázó ásatás tapasztalatai azt mutatják, hogy a domb aljában

feltárt felület felső szintjére több történeti kerámiát moshatott le a víz, ezzel magyarázható, hogy az adott területen az alsóbb rétegekből leletanyag szinte egyáltalán nem került elő és azonosítható régészeti jelenség nyomaira sem bukkantunk.

LASSÁNYI GÁBOR

62. Budapest, III. San Marco utca 48–50.

R, Ró

2006. november 17-én befejeztük a 17321 hrsz. telek építést megelőző feltárást, három különálló felületen. Összefüggő régészeti jelenségsort az I. és II. felületen dokumentáltunk. Legkorábbi objektumaink rézkori gödrök voltak, melyeket szórványosan, főleg az É-i rámpa területén sikerült feltárnunk.

A római kor időszakának legkorábbi építménye az I. felület DNY-i negyedében került elő. Az épület (raktár, vagy téglaszáritó?) D-ről és K-ről nyitott, oszloptornácos térből állt, szintúgy É-i oldala, ám ezt a frontot idővel az oszlopok közötti tér elfalazásával lezárták. Az épület egyetlen járószintjét a Kiscelli utcai téglaegető műhely téglatörmelékes salakjával alakították ki. Az épület alapozási szegmensei nem alkotnak összefüggő alaprajzot; az épület további részeit a Bécsi út 161–163. sz. telkek területén az 1990-es években épült modern lakóházak fedik. A konstrukció kora csak relatív időrendben határozható meg.

A Kr. u. 2. sz. első felében É–D irányú, tengelyszimmetrikus, dupla soros, kívül vizesárokból, belül paliszádból álló védmű épült, valószínűleg a canabae legionis Ny-i szélének (pomerium) védelmére. A védelmi rendszer alkotóelemeinek (árkok, cölöplyukak) kialakításakor már visszabontották a korábbi (kő) építmény ÉK-i sarkát. A palánkrendszer érmekkel és kerámiatöredékekkel datálható.

A római rétegsort a Kr. u. 2. sz. második felében ásott gazdasági létesítmények (boronavázás épület alapozása, nyomtatógödör és hulladékgyödrök), majd a fent említett téglaegető szórványosan feltöltésre használt 3. századi hulladékhalmai (tegulae) zárják le.

HABLE TIBOR

63. Budapest, III. Szentendrei út 63–67.

Ró, Kö

2006. június 6–17. között teljes megelőző feltárást végeztünk a beruházással érintett területen (Hrsz.: 19261/2). A kultúrszint indulásának megállapítására 2 helyen is szondát mélyítettünk le. Mindkét szonda azt mutatta, hogy a kultúrszint jó 0,5 m-rel az alapozási sík alatt kezdődik. A terület az úgynevezett Ladik utcai temető még feltáratlan részletét rejt, az idei a 2004. évi feltárás folytatásának tekinthető. Az É-i szondában egy római kori csontvázas sírt találtunk. Szomszédságában egy habarccsal le kent kőfal részlete, egy sírépítmény maradványa(?) került elő.